

Обръщение на Роберта Мецола, председател на Европейския парламент
Европейски парламент, Страсбург
16 юли 2024 г.

Скъпи колеги,
Скъпи европейци,

Със смирение и чувство за отговорност приемам оказаното ми доверие и честта да продължа да Ви служа в ролята на Ваш председател. Всеки ден ще се стремя да заслужа доверието, което гласувахте на мен и на новоизбрания парламент.

Този Парламент ще продължи да бъде парламент на цяла Европа. Заедно трябва да се борим за политиката на надежда, за мечтаната Европа, за обещанието към нашите майки и бащи, което още не е изпълнено.

Две години и половина по-късно все още искам хората да възвърнат вярата и ентузиазма си за нашия проект. Вярa, че ще направим нашето общо пространство по-безопасно, по-справедливо и по-равноправно. Вярa, че заедно сме по-силни и по-добри. Вярa, че нашата Европа е Европа за всички.

Нашата Европа трябва да помни, да се учи от трудностите в миналото и да отдава почит пред усилията на толкова много хора, защитавали идеали, които понякога приемаме за даденост. Почит пред всички разселени и изчезнали, пред онези, които се изправиха срещу танковете и куршумите в борбата срещу тоталитарните режими, които толкова дълго време бяха на власт в голяма част от Европа, пред всички онези, които вярваха в едно по-добро бъдеще и се осмелиха да мечтаят. Нашата Европа трябва да бъде такава, с която биха се гордели Конрад Аденауер, Франсоа Митеран, Лех Валенса, Едуард Фенек Адами, Вацлав Хавел, Симон Вейл, Джовани Фалконе, Паоло Борселино.

Нашата Европа трябва да ги цени, да уважава общата ни история. Няма по-подходящо място да пазим паметта на миналото и да градим бъдещето от тук – в Страсбург, в седалището на Европейския парламент, този жив символ на помирението.

Нашата Европа трябва да бъде достъпна за всички – да бъде място, към което не само принадлежим, но и за което се чувстваме отговорни. Поляризацията в обществата доведе до политика на по-силна конфронтация, дори политическо насилие, до лесни отговори, които разделят нашите общности на „ние“ и „те“. Трябва да преодолеем това мислене, според което за да спечели един, друг трябва да загуби – мислене, което изключва хората, отблъсква ги, разпалва гняв и омраза, вместо да гради надежда и вяра. Ние знаем, че тази удобна политика на лесен изход не предлага реални решения.

Този Парламент отстоява обратното. Той се стреми да гради, а не да унищожава. Не се бои да поеме по трудния път. Способен е да заема позиция и да я утвърждава в името на общото благо. Той е противоположност на автократията. Настоява на необходимостта да се борим за върховенството на закона. Разбира, че всички в Европа трябва да бъдем истински равни. Това равенство няма за цел да ни направи всичките еднакви, а да даде на всеки от нас еднакъв шанс да реализира своя потенциал. Точно равенството на възможностите зачита нашите различия и ни позволява да разберем, че различните езици, култури и истории, които ни отличават като европейци, са нашата сила.

Благодарение на тази сила ще можем да гарантираме, че законите, приети тук, са полезни за хората във всяко село, градче, град и остров на нашия Съюз. Ние трябва да бъдем гарантът, че всички наши политики са ефективни и носят полза и за младите хора, и за семействата, и за земеделските стопани, и за промишлеността.

Всички ние носим отговорността да оставим след себе си една Европа, която е по-добро място от това, което сме намерили. А ще направим Европа по-добро място, като създадем нова рамка за сигурност и отбрана, която да гарантира на хората безопасност и да се противопостави на експанзионистичните мечти на диктаторите в съседни държави. Да ни предпази от хибридните заплахи, пред които все още сме изправени. Да защити Европа и нашата стратегическа автономност. Да запази мира. Да отчита факта, че заплахата е съвсем реална.

Ще направим Европа по-добро място, като удвоим нейната конкурентоспособност – като задълбочим единния пазар, осигурим качествени работни места, сключим глобални търговски споразумения, завършим банковия съюз и съюза на капиталовите пазари и поставим изпълними цели за промишлеността. Това ще задържи европейските предприятия в Европа и ще ни даде възможност да инвестираме в нашата младеж, в научни изследвания, в образование, в култура, в нашите общности и в останалата част на света. Можем да постигне това, като опростяваме нещата. Като намалим бюрокрацията и ненужните формалности, които отблъскват хората и работните места от Европа. Нашите граждани помнят като успехи най-вече моментите, когато Европа е опростила живота им.

Ще направим Европа по-добро място, като предложим реални решения в областта на климата. Европа се гордее със своето наследство и аз съм убедена, че можем да останем световен лидер и да намерим начин да постигнем целите си, така че да бъдат отчетени нуждите на всички, а устойчивото развитие да върви ръка за ръка с опазването на природата и културното ни наследство. Можем да постигнем и двете.

Европа ще стане по-добро място, ако успеем да укрепим нейния социален стълб. Ако дадем на хората надежда и достойнство. Ако пенсиите и заплатите отговарят на социалните очаквания. Не можем да вървим напред, ако младите хора не са в състояние да наемат, камо ли да купят жилище, което да нарекат свой дом. Жилищната криза в Европа назрява и ние трябва да разполагаме с инструменти, които да ни помогнат да се справим с нея – дори на европейско равнище.

Европа ще стане по-добро място, ако най-после успеем да въведем подходящо законодателство в областта на миграцията и убежището, което да включва необходимото управление на границите с политика на връщане, и най-вече което да е ориентирано към човека. Да гарантира, че никоя майка няма да бъде принудена да пусне детето си в разнебитена лодка и да повери съдбата му в ръцете на престъпните мрежи за трафик на хора. Да покаже, че Европа е достойна за своето историческо наследство.

Европа ще стане по-добро място, ако успеем да се възползваме от възможностите, които ни предлагат цифровата епоха и изкуственият интелект. Трябва да изпреварваме тенденциите, за да можем да се възползваме от предимствата и да смекчим последиците от дезинформацията. Цялото знание на света е лесно достъпно за нас, но въпреки това хората са по-самотни от всякога. Това показва колко е важно Европа да бъде и „общност“.

Европа няма да стане по-добро място, ако хората все още не могат да бъдат такива, каквито искат, и ако не могат да обичат когото искат, навсякъде в Европа. Ако не премахнем всички бариери, които пречат на хората с увреждания в нашия Съюз да имат същите възможности в живота като всички останали. Ако не успеем да се преборим с дискриминацията или да спрем нарастващия антисемитизъм или ислямophobia. Ако омразата и насилието продължават да бъдат движеща сила в голяма част от нашия политически дебат. Трябва да създадем Европа, в която всеки се чувства у дома си; където момичета като Коко от Ирландия са защитени от тормоз.

Европа няма да стане по-добро място, ако твърде много жени все още не могат да се чувстват част от нея. Ако те все още са малтретирани, бити, убивани в Европа. Ако все още се борят за права и все още получават по-малко от мъжете за същата работа. Ако твърде много жени все още живеят в страх. Европа трябва да бъде и тяхна.

По силите ни е да изградим тази Европа, за която мечтаеха Симон Вейл и Никол Фонтен. Тази Европа, от която Мария Склодовска-Кюри не успя да се възползва пълноценно. Тази Европа, която Джулия, Пелин, Ана Ванеса, Дафне и толкова много жени никога няма да видят. За тях ще го направим – за всички онези, които не могат да говорят, и за всички, които ще дойдат след тях.

Знам, че заедно ще оставим след себе си по-добра Европа от тази, което сме намерили. Знам, че когато погледите на света се насочват към нас, те виждат Парламент, който защитава правата, закриля журналистите, цени свободата и разбира ролята си на пътеводна звезда за демокрацията в света.

Преди седемдесет години Алчиде де Гаспери заяви: „Стремежът към обединение е една от константите в историята. Нека говорим, нека пишем, нека упорстваме, нека не спираме нито за миг – Европа трябва да бъде темата на деня.“ Аз се присъединявам се към неговите думи. Те трябва да бъдат нашият девиз през настоящия парламентарен мандат.

Скъпи приятели, разбрахме, че не можем да приемаме демокрацията за даденост. Видяхме, че мнозина смятат нашите европейски ценности за заплаха. Това е почетен знак, даден ни от автократите, и ние ще продължим да го носим с гордост.

Агресивната война на Русия срещу суверенна Украйна остава на първо място в дневния ни ред. В началото на войната отидох на посещение в Киев от Ваше име. Това даде нов гласък на нашия Парламент, нова видимост и влияние. Благодарение на тази инициатива подкрепата за Украйна беше поставена в центъра на политическото внимание и хората разчитат, че ще запазим фокуса върху Украйна.

Ще се наложи да увеличим усилията. Трябва да сме готови да излезем от зоната си на комфорт и да направим необходимото. Правим това, защото Европа трябва да защитава свободата, мира – истинския мир, който се основава на справедливост, достойнство и свобода. Защото в Европа знаем как да преодоляваме привидно непримирими разделения.

Същата логика трябва да ръководи и реакцията ни по отношение на конфликта в Близкия изток, където дори в суматохата на войната нашият глас трябва да продължи да подтиква към човечност и да настоява за прекратяване на цикъла на насилие между поколенията, като призовава за решение, основано на две държави, траен мир и освобождаване на заложниците, които все още са задържани.

Същият ръководен принцип ни направлява в годината, в която се отбелязват 50 тъжни години, откакто изкуствена демаркационна линия разделя Кипър на две. Ние трябва да бъдем поколението, което ще успее да намери изход под егидата на плана на ООН. Най-накрая трябва да обърнем тази мрачна страница в историята на Европа и да намерим жизнеспособно решение в съответствие с резолюциите на Съвета за сигурност и при зачитане на нашите европейски ценности.

По същия начин стремежът да защитим нашата обща човешка същност ни кара да застанем на страната на жените в Афганистан, които са ужасно застрашени; на страната на младите

жени и студентите по улиците на Иран; на Светлана Тихановска, несправедливо лишените от свобода и движението за свободна и демократична Беларус; на смелите жени от малцинството на язидите, които продължават да се борят; на Юлия Навална, която не се предава; на страната на всички онези по света, които продължават да се опълчват въпреки сълзотворния газ, докато развяват високо нашето европейско знаме.

Ето какво означава Европа в целия свят. Това е Парламентът, към който обръща поглед светът, и всички ние се гордеем, че работим за него. Парламентарната дипломация ще бъде изключително важна, ако искаме да защитим многостранното сътрудничество и да се подготвим за разширяването на нашия Европейски съюз. Европа трябва да бъде готова да подаде ръка на всички украинци, молдовци и грузинци, които гледат към нас, както и на всички хора от Западните Балкани, на които твърде дълго е бил отказван напредък, за да може всеки да следва собствен път съобразно подход, който се основава на заслугите и зачита установените критерии. Трябва да сме готови да посрещнем този нов свят и тази нова реалност. Заедно ще бъдем готови.

Колеги, за да подновим ангажимента си към Европа, трябва – по думите на великия европейски светец от Краков, Карол Войтила – „да не се боим“. Да не се боим да се изправим пред автократите. Да не се боим да изпълним обещанието си. Да не се боим да защитаваме Европа. Да не се боим да продължим да изграждаме Съюз, който е от полза за всички нас.

През 2016 г. Джонатан Сакс пише: „Политиката на надежда е постижима. Но за да я създадем, ще трябва да намерим начини да укрепим семействата и общностите, да изградим култура на колективна отговорност и да настояваме за икономика на общото благо. Това вече не е въпрос на партийна политика, а на самата жизнеспособност на свободата, за която Западът е водил толкова продължителни и тежки битки. Трябва да предложим завладяваща визия, изпълнена с надежда, която да достигне до всички, а не само до някои от нас, и моментът да започнем е сега.“

Скъпи приятели, ние можем да се върнем към визията за нашия голям Съюз. Можем да вдъхновим нови поколения европейци. Защото Европа е надежда. Европа е вяра. Европа – това сме всички ние. Европа продължава да бъде решението.

Да живее Европа!